

Του Δημήτρη Σταμούλη*

Τα πρώτα τους βήματα στο συλλογικό αγώνα ανιχνεύουν οι 450 εργαζόμενοι της Ηλεκτρονικής που έμειναν εν μία νυκτί στο δρόμο, μετά το λουκέτο της μεγαλύτερης ελληνικής αλυσίδας ηλεκτρονικών ειδών. Προηγήθηκε συγκέντρωση περίπου εκατό εργαζομένων έξω από το κεντρικό κατάστημα της εταιρείας στο Περιστέρι, και μια ευρεία σύσκεψη που έγινε την περασμένη Κυριακή στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, με την παρουσία συνδικαλιστών του ΔΣ του ΕΚΑ, της ΟΙΥΕ, κ.α. Την Τρίτη δεκάδες απολυμένοι της εταιρείας συγκεντρώθηκαν στα κεντρικά γραφεία του ΟΑΕΔ στον Άλιμο, διεκδικώντας έκτακτο επίδομα προκειμένου να περάσουν τις ημέρες του Πάσχα, καθώς πέρα από την εξόφληση ενός μισθού, δεν έχουν λάβει ούτε ευρώ από την αποζημίωση που δικαιούνται. Ωστόσο, κατά τη συνήθη πρακτική του ΟΑΕΔ, τους ανακοινώθηκε ότι δεν υπάρχει κανένα νομικό πλαίσιο που να επιτρέπει την ενίσχυσή τους, εφόσον δεν έχουν λάβει ακόμα στα χέρια τους την απόλυσή τους.

Στη συνέλευση των εργαζομένων, τονίστηκε ότι άμεσο αίτημα είναι η παραλαβή των έγγραφων απολύσεων, ενώ επιχειρούνται τα πρώτα βήματα συντονισμού με συναδέλφους τους από άλλες περιοχές, όπως η Θεσσαλονίκη. Η πρόκληση βέβαια για τους εργαζόμενους είναι εάν θα καταφέρουν να οργανωθούν και να διεκδικήσουν συλλογικά και μαχητικά τις αποζημιώσεις που τους οφείλει η εργοδοσία της Ηλεκτρονικής, ή εάν απλώς θα εναποθέσουν τις ελπίδες τους στα δικαστήρια και τους δικηγόρους.

Πώς φτάσαμε όμως στο σημείο μια κραταία εμπορική αλυσίδα να ζητήσει την πτώχευσή της; «Η εργοδοσία της Ηλεκτρονικής για να εξασφαλίσει την κερδοφορία της προχώρησε τα προηγούμενα χρόνια σε μειώσεις μισθών και απολύσεις. Έφτασε μάλιστα στο σημείο πρόσφατα να ζητήσει από τους εργαζόμενους να προσφέρουν το μισθό ενός μήνα για συμβάλλουν με αυτόν τον τρόπο στην ανάπτυξη της εταιρείας», τονίζει σε σχετική ανακοίνωσή της η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα ΕΚΑ.

Όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι, η επιχείρηση μεθόδευσε τη συγκεκριμένη εξέλιξη όλο το προηγούμενο διάστημα, κλείνοντας καταστήματα, δίνοντας αναγκαστικές άδειες σε υπαλλήλους και κρατώντας τους στο σκοτάδι για τα σχέδιά της. Παράλληλα, φρόντισε να ξεπουλήσει μεγάλο όγκο εμπορευμάτων, με προσφορές και μπαζάρ, γεμίζοντας τα ταμεία της έως και με 1,8 εκατ. ευρώ, όπως λέγεται, λίγο πριν το «λουκέτο». Και η ίδια η διαδικασία της πτώχευσης έγινε εν μέσω αποχής δικηγόρων με fast track διαδικασία που είναι αμφίβολο αν είναι κι αυτή σύννομη!

Όπως υπογραμμίζει η ΑΤΕ ΕΚΑ, «η κίνηση αυτή αποτελεί για το κεφάλαιο συνήθη πλέον πρακτική: υλοποίηση όλου του μνημονιακού νομοθετικού πλαισίου για τα εργασιακά». Η εταιρεία αξιοποίησε το νέο μνημονιακό πτωχευτικό «δίκαιο» που καταργεί σχεδόν τα δικαιώματα των εργαζομένων (αποζημιώσεις, κ.α.) και δίνει πλήρη προτεραιότητα στους πιστωτές των επιχειρήσεων. Έτσι, πρώτα αποζημιώνονται οι τράπεζες, μετά το κράτος και η εφορία και τελευταίοι-αν έχουν περισσέψει- οι εργαζόμενοι. Δίνεται η δυνατότητα των ομαδικών απολύσεων και των εικονικών πτωχεύσεων.

Στις συγκεντρώσεις των εργαζομένων, και στις συσκέψεις τους παρουσία συνδικαλιστών της ΟΙΥΕ, της ΓΣΕΕ, αλλά και εκπροσώπων του υπουργείου Εργασίας, συχνά γίνεται λόγος για ανάλογες περιπτώσεις απολυμένων, όπως σε Σπρίντερ, Φωκά κ.α. οι οποίοι υποτίθεται ότι... ευεργετήθηκαν, όταν εντάχθηκαν

στα περιβόητα προγράμματα κατάρτισης ανέργων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση , παίρνοντας λίγα ψίχουλα από τον πακτωλό εκατομμυρίων ευρώ που μοιράζει η ΕΕ στα ενδιάμεσα κοράκια της βιομηχανίας κατάρτισης και όχι βέβαια σε αυτούς που τα έχουν ανάγκη, τους εκατομμύρια ανέργους της χώρας. Η κοροϊδία της κυβέρνησης και ο ρόλος της στην εξαπάτηση των εργαζόμενων είναι κυνική.

Η ΑΤΕ ΕΚΑ καλεί όλες τις ταξικές δυνάμεις και τα συνδικάτα να δώσουν άμεση απάντηση και στήριξη στους απολυμένους της Ηλεκτρονικής. Καταγγέλλει δε το ρόλο τόσο της εργοδοσίας και των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων που βάζουν τα κέρδη τους πάνω από τις ζωές όσων ίδρωσαν με τη δουλειά τους τόσα χρόνια, όσο και της κυβέρνησης, που πιστή στα μνημόνια, την ΕΕ και το νομοθετικό πλαίσιο που έχει ψηφίσει, τσακίζει τα δικαιώματα των εργαζομένων. Σημαντικές είναι ωστόσο και οι ευθύνες του υποταγμένου συνδικαλισμού που κάνει πλάτες στα αφεντικά ή απλώς «διαμαρτύρεται» ξέπνοα και τυπικά. Η ελπίδα βρίσκεται στον αγώνα των ίδιων των εργαζόμενων ώστε να δοθούν τώρα οι αποζημιώσεις και τα δεδουλευμένα σε όλους, να εξασφαλιστεί η πλήρης ασφαλιστική κάλυψη και επίδομα ανεργίας χωρίς προϋποθέσεις για όλους άμεσα και για όσο διάστημα οι απολυμένοι είναι εκτός εργασίας. Αλλά και το ταξικό εργατικό κίνημα πρέπει να παλέψει για την απαγόρευση απόλυσης εργαζομένων που τους οφείλονται δεδουλευμένα, για τη δέσμευση των κινητών ή ακίνητων περιουσιακών στοιχείων του εργοδότη που πτωχεύει ή οφείλει δεδουλευμένα για να καλυφθούν οι αποζημιώσεις και τα δεδουλευμένα των απολυμένων. Επίσης, τη νομοθετική επαναφορά στον πτωχευτικό κώδικα της προτεραιότητας των εργαζομένων έναντι των χρεών προς τις τράπεζες και το δημόσιο για τις επιχειρήσεις που κλείνουν.

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ, 24.4.2016